

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

39. An interpres teneatur celare peccata sub Sigillo sacramentali? Et
cursissimè asseritur eos, qui sponte à pœnitente, & sine necessitate
adhibentur ad audienda peccata non obligari Sigillo. Ex p. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

tionem, sequitur quod semper remanet obligatus ad sigillum illius. Confirmatur, quia alias hoc sacramentum merito redderetur graue, si contingeret non obligari sigillo eos, qui vel casu, vel etiam sua culpa peccata in confessione audiunt, cum confessio homini instituenda huiusmodi casibus possit esse obnoxia. Nota etiam cum Maldero *tr. de sigillo, c. 13.* idem dicendum esse de eo; intelligit mutum per natus, & signa, vel quempiam furdistrum alius confidentem nam sic confitens non intendit publicè confiteri, sed secretè.

3. Vnde ex his nouissimè Io. Henriquez *in compend. cas. mor. cap. 46. num. 12.* sic asserit: *El hombre que sin querer, o queriendo oyó algun pecado de algun penitente que se estava confessando, está obligado a guardar el secreto con el mismo rigor que el Confessor. Y si con todo esse dixere a otras personas lo que oyó en confession, quedan todos obligados a callar debaxo de la misma obligacion que el Confessor; y si la malicia vniéssse llegado a que el hombre que oyó a un delinquente confessar un delito, se vniéssse querrelado ante algun juez deste delito, no dexiendo que lo oyó confessar, queda obligado el juez, despues que lo oyó confessar, queda obligado el juez, despues que supo que se tuuo noticia del delito por confession a no proceder en la causa, y guardar el secreto, como si lo vniéssse oydo en confession, y a dar por nulo todo lo actuado. Sic ille.*

Sup. his infra in Ref. 41. §. vlt. ad med. à vers. Si C6 fessor, & in aliis eius annot. Sup. hoc lude dice infra in Refol. 43. §. Vnde, & in aliis eius not.

RESOL. XXXVIII.

An quando quis coram multis confitetur, ut in naufragio, aut tempore pestis, teneantur omnes, qui audiunt, ad Sigillum?

Et an Confessarius teneatur ad Sigillum respectu eorum, qui simul secum peccata audierunt?

Sed aduertitur, quod si plures Confessarii confessionem audierint quacumque occasione, non postea inter se loqui de alienis peccatis; neque alij inter se, neque cum ipso Sacerdote id poterunt licite facere, sed tenentur omnes ad Sigillum, qui alterius peccata, dum confitetur, audiunt, siue licite, siue illicitè, siue mediate, siue immediate audiant: Ex part. 5. tr. 1. 1. Ref. 23.

Sup. hoc quod hic supponitur supra in tr. 4. Ref. 45. §. 1. & 2. & in aliis eius primæ annot.

Sup. hoc in Refol. annot. præterita, & supra in tr. 3. Ref. 113. vers. Tertio & in tr. 4. ex Ref. §. 1. in fine & in Ref. 47.

§. 1. Suppono cum Ioanne Henriquez *in comendo los que nauayan padecen gran tempestad con peligro proximo de perderse el nauio, y quando actualmente se estan peleando en guerra, puede cada uno dezir algunos pecados, y luego ser absuelto y si el peligro fuera tan grande, que no diere lugar a que cada persona en particular pueda confessar algunos pecados, pueden todos juntos confessar algunos, y dolerse dellos, y luego el Confessor los ha de absolver a todos juntos, dexiendo: Ego vos absoluo à peccatis vestris, in nomine Patris, & Filij, & spiritus sancti, &c.*

2. Hoc supposito Medina *Cod. de confess. quest. 51.* & Vicaldus *in Candel. part. 1. vbi de sigillo, num. 38.* existimant huiusmodi Confessarium non teneri ad sigillum respectu eorum, qui simul secum peccata audierunt; tenci verò quoad alios; & ita tenet etiam Henriquez *lib. 3. de penitentia cap. 21. num. 1.* vbi sic asserit: Quando ex causa publicè fit confessio, vt olim mos erat, non tenetur Confessarius ad sigillum. Sic ille.

3. Sed hæc opinio non est tenenda, quod probatur ex doctrina Suarez *in 3. part. tom. 4. disp. 1. 33. sect. numer. 3.* vbi asserit quod si plures Confessarii confessionem audierint quacumque occasione non

posse postea inter se loqui de alienis peccatis, quia si nec licet loqui cum iplo penitente absque expressa illius licentia, multominus licebit loqui cum aliis, etiam si notitiam confessionis habebant. Vnde à fortiori dicendum est, neque alij inter se, neque cum iplo Sacerdote id poterunt licite facere, tenentur namque ipsi ad sigillum in tali casu: nam, vt supra probatum est, & docet Richardus & Scotus, quos citat & sequitur Angelus *ver. Confessio, vltim. num. 16.* Armilla *ver. Confessio, num. 8.* & alij tenentur ad sigillum, qui alterius peccata dum confitetur, audiunt siue licite siue illicitè, siue mediate, siue immediate audiant, & omnia supradicta docet etiam Fagundez *prac. 2. lib. 6. cap. 5. num. 1.*

RESOL. XXXIX.

An interpres teneatur eclare peccata sub Sigillo sacramentali?

Et cur sissime asseritur eos, qui spontè à penitente, & sine necessitate adhibentur ad audienda peccata non obligari Sigillo: Ex part. 5. tractat. 1. 1. Refolut. 48.

§. 1. Negatiuam sententiam docet Victoria *in 171. Caietan. in sum. ver. confessio, cond. 11.* Scotus *in 4. dist. 18. quest. 4. art. 5. §. per hoc respondetur,* & alij, negantes simpliciter interpretem teneri sigillo sacramentali, sed secreto naturali. Probatur hæc opinio, quia in ea confessione interpres tenet se ex parte penitentis, & ideo sicut non tenetur penitens sigillo, sic neq; interpres eodem tenebitur. Deinde illa confessio per interpretem nullo modo est necessaria, quare neque etiam poterit obligare ad sigillum, & ita hanc sententiam tenet Tannerus *tom. 4. disp. 6. quest. 9. dub. 6. n. 134.* vbi docet interpretem teneri iniudicabili secreto, non tamen sigillo sacramentali.

2. Verum his non obstantibus prorsus contrariam sententiam tenendam esse puto, quam tenent Scotus, Richardus, Rosella, Syluester, S. Anton. Medina, Nauar. Philarchus, Toletus, quos citat & sequitur Onuphrius *opus. de sigillo sect. 3. qu. vn. dub. 28.* quibus ego addo Valboam *de Magrouieo to. 2. lib. 1. Salmar. in cap. omnis vtriusque sexus, de penit. & remiss. numer. 62.* Turrianum *de penit. disp. 33. dub. 1.* Maratium *in D. Thomam tom. 3. tract. de penit. disp. 32. sect. 2. num. 8.* Raynaudum *de Monitor. part. 1. cap. 3. quest. 4.* Fagundez *pr. 2. lib. 6. cap. 6. num. 17.* Henriquez *lib. 3. cap. 19. num. 9.* Ioan. Henriquez *in compen. cas. moral. cap. 46. num. 11.* Molico *in sum. tract. 7. cap. 15. num. 5.* Suarez *in 3. part. tom. 4. disp. 33. sect. 4. num. 4.* nostrum doctum & charissimum Trimachi *de Confessi. solliciti. disp. 7. sect. 4. num. 8.* Cælestinum *in compen. tract. 1. cap. 18. num. 3.* Reginaldum *tom. 1. lib. 3. cap. 3. num. 26.* Kellionium *tom. 2. in 3. part. quest. 111. art. 3. dub. vn. Mercurum de Sacr. in 3. part. quest. 11. art. 3.* Pirigianum *in 4. sent. tom. 2. dist. 21. quest. 2. art. 5.* Fabrum *de penit. in 4. sent. dist. 19. quest. vn. disp. 34. cap. 2. numer. 21.* Præpositum *in 3. part. quest. 111. de sigillo, dub. 8. num. 32.* Granado *de Sacram. in 3. part. contr. 7. tract. 11. disp. 4. num. 1.* Ochagaviam *de Sacram. tract. 3. de sigillo Confessi. quest. 2. num. 1.* Villalobos *in sum. tom. 1. tract. 9. dist. 72. num. 5.* & Hurtadum *de Sacram. disp. 12. de penitent. difficult. 3.* & ratio est, quia quamuis interpres non se teneat ex parte Confessarii, cui fit confessio, sed penitus ex parte penitentis, quia penitens medio iplo interprete confitetur Confessario, subicit suam confessionem illi, nihilominus cognoscit peccatum

tum penitentis ex confessione inchoatiue sacramentali, quia etiam vt directa ad ipsum interpretem est inchoatiue sacramentalis, quia medio ipso & per ipsum fit, & dirigitur ad Confessarium, & subicitur clauibus, ac proinde reuelando peccatum irrogat iniuriam confessioni inchoatiue sacramentali, ex qua illud cognouit. Hac omnia Hurtado Complut.

3. Deinde cum hoc sacramentum sit maximae necessitatis, quod tamen interdum aliter quam per interpretem non potest institui penitentes maximum grauiam sentirent, si interpres non teneretur legibus sigilli, & id cederet in maximam ipsius sacramenti iniuriam, quod hac ratione redderetur odiosum. Ex his patet responsio ad primum argumentum. Ad secundum quod confessio per interpretem non est necessaria, non valet, quia peccata venialia non sunt necessaria, & tamen tenetur ea Sacerdos serpare sub sigillo. Vnde Ochagauia ubi supra, inchoatur contra Coninch de Sacram. disp. 9. dub. 3. assententem eos, qui sponte a penitente, & sine necessitate adhibentur ad audienda peccata non obligari sigillo.

RESOL. XL.

An si v.g. Petrus consulat ante confessionem virum doctum in ordine ad confessionem faciendam non cum illo, sed cum alio, teneatur dictus Confiliarius ad Sigillum?

Et docetur, quod si penitens virum doctum consulat, vt sciat, quomodo se preparare debeat ad confessionem, non teneri virum doctum manifestare Praelato etiam sub excommunicatione praecipiat.

Ex qua curia deducitur, quod quando obligatio regendi est tantum secreti naturalis, & non Sigilli sacramentalis, tenebitur Confessarius manifestare sub excommunicatione rem sibi reuelatam, &c. Ex part. 5. tr. 1. Ref. 44.

§. 1. Negatiue respondet Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 3. sect. 4. num. 6. & sect. 2. num. 4. & Henriquez lib. 3. cap. 2. num. 4. & Aragon in 2. 2. 9. 3. 3. art. 7. & alij, assentes talem Confiliarium non teneri ad sigillum, sed ad secretum naturale, quia illa reuelatio non ex confessione, nec per confessionem fit, neque in eo casu confiliarius talis participat calum clauium, cum non ex confessione, neque per confessionem, sed ante confessionem sciat peccata manifestata; vnde est diuersa ratio inter hunc casum, & illum, in quo consilium petitur ab aliquo viro docto post confessionem factam.

2. Sed non desunt Doctores contrariam sententiam tenentes, & illam tenent Martinus Fornarius in instr. Confess. lib. 1. tract. 1. cap. 3. nu. 13. & Fagundez pr. 2. lib. 6. cap. 6. num. 23. vbi citat Nauarr. & rationes adducit pro hac firmanda sententia, cui ego libenter adhaereo, fauet enim magis sacramento Confessionis, & non retrahit homines ab illo, imo trahit. Vnde opinio Suarez odiosum facit Sacramentum, nam, vt optime contra illum obseruat Fagundez, quamuis huiusmodi Confiliarius nec ex confessione, nec per confessionem peccata sciat, scit tamen in ordine ad confessionem, & modo aliquo participat vsum clauis scientiae quatenus dirigit penitentem ad Sacramentum, quae quidem directio quamuis penitenti fiat, suapte tamen natura tenet se ex parte Confessoris, & ad illum pertinet quatenus director facit id, quod debuerat facere ipse Confessarius, si doctus ac prudens esset.

3. Ex his recte Medina lib. 1. c. 14. §. 36. ad finem

docuit, quod si penitens virum doctum consulat, vt sciat quomodo se preparare debeat ad confessionem, non teneri virum doctum manifestare Praelato, etiam si sub excommunicatione praecipiat, quia est via ad confessionem, quod est dicere teneri ad sigillum confessionis, nam si obligatio tegendi esset tantum secreti naturalis, & non sigilli sacramentalis, tenebitur Confiliarius manifestare sub excommunicatione rem sibi reuelatam, secretum enim naturale non obligat cum damno alicuius, quando autem Praelatus praecipit sub excommunicatione, vt sibi res reueletur, ideo praecipit, quia damnum affert, sibi, vel aliis.

RESOL. XLI.

An, cui reuelata est iniuste confessio a Confessario, teneatur celare illa peccata manifestata sub sigillo? Et an omnes alij, qui ab isto, qui a Sacerdote audiuit, audierunt, & alij ab istis, & isti ab aliis; siue mediate, siue immediate; siue licite, siue illicite audierunt, omnes teneantur ad Sigillum confessionis? Ex part. 5. tr. 1. Ref. 7.

§. 1. EX Medina respondet negatiue Onuphr. Opusc. de sigillo, sect. 3. q. vn. dub. 6. docet enim eum, cui iniuste titulo reuelatur aliquid ex confessione, non teneri ad illud celandum, nisi secreto naturali, quia illa cognitio, quam habet is, cui iniuste facta est reuelatio, non est per se, & immediate ex confessione sacramentali, sed omnino extra Sacramentum. Ergo non potest obligare nisi ad secretum naturale, non ad sacramentale, quod solum pendet ex confessione sacramentali.

2. Sed prolixius contrariam sententiam tenendam esse puto cum Maldero tr. de sigillo, c. 13. Fagundez pr. 2. lib. 6. c. 6. n. 26. Suarez in 3. p. tom. 4. d. sp. 3. sect. 4. num. 6. & sect. 5. num. 8. Toledo lib. 3. cap. 16. n. 13. Piti-giano in 4. sent. tom. 2. dist. 21. q. 2. vt. 5. Turriano de penit. disp. 33. dub. 1. Valboa de Mogrouiejo tom. 2. lect. Salmar. in cap. omnis viri, & de penit. & remission. num. 67. Maratus in D. Thomam, tom. 3. tr. de sacram. Penit. disp. 32. sect. 2. n. 2. Marchantio in resol. Pastor. de sacram. Penit. tract. 5. cap. 5. q. 3. & Ochagauia de sac. tr. 3. de sigillo, q. 2. n. 2. vbi sic ait: Si Confessor inique reuelet alteri confessionem, omnis ille, qui audit, & omnis ille, qui habet notitiam comparatam ex confessione, mediate, vel immediate tenetur sigillo, quia notitia confessionis transit ad omnes cum onere sigilli, ne iniuria fiat Sacramento, & ne molesta reddatur confessio. Ita ille qui citat Syluester. & Nauarr. nec aliter sentiendum esse puto: vnde recte Fagundez ex supradictis Doctoribus ubi supra, etiam asserit: Omnes alij qui ab isto, qui a Sacerdote audiuit, audierunt, & alij ab istis, & isti ab aliis tenentur ad sigillum, iuxta allegatos Doctores. Quamobrem recte colligunt hanc vniuersalem & certam regulam, omnem notitiam comparatam ex confessione vt sic, siue mediate, siue immediate, siue licite, siue illicite comparata sit, manere sub sigillo sacramentali nam sicut Confessarius non habebat ius reuelandi, nec illi qui confessionem audierunt, ius audiendi, ita non possunt illud iuste ad alios transferre.

RESOL. XLII.

An qui inuenit chartam, in qua scripta erant alicuius peccata, teneatur illa abscondere sub Sigillo confessionis, siue iam confessio facta sit, siue adhuc facienda sit?

Et

Sup. hoc sup; in Ref. 33. §. vlt. v. Quinto cum.

Sup hoc sup; in Ref. 37. §. vlt. à fin. c. v. si con todo, & in fine Re. solut. 38.